

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Die S. Iacobi Apostoli Maioris. Evangelivm Matt. Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

EVANGELIA

Mollia timxisti, cū toto uertice suprā
Fuderit hæc largo preciosos imbre liquores,
Vnde tuas iucundus odor se sparsit in ædes.
Propterea dico ueris tibi uocibus hospes,
Crimina multa quidem sunt huic dimissa puella,
Quandoquidem multo Dominum dilexit amore.
Pauca remittuntur sed cui peccata, uicissim
Dilexisse parum modico censetur amore.
Hæc ubi fatus erat, rursus conuersus ad illam
Rettulit: O mulier tibi sunt peccata remissa.
Talia dicentem, quæ cætera turba sedebat
Accumbens mensæ, secum miratur, & inquit:
Ille quis est, qui fœda etiam peccata remittit?
Atq; huic unde uiro talis concessa potestas?
Non latuere animi uolentes talia Christum,
Hæc igitur rursus mulieri uerba profatur:
Indubitata fides saluam te foemina fecit,
Vade domum, letaq; animi iam pace fruaris.
Talia cū dixit, placidè dimisit euntem.

IN DIE S. IACOBI APOSTOLI MAIORIS
EVANGELIUM MATT. CAP. XX.

ARGUMENTVM.

Pro natis rogat Zebedæi sedula mater,
Sed nimis audacem iusta repulsa manet.

Chri

FESTIVALIA.

Cū Solymā Christus rursus properaret ad urbem,
 Et medico cursu Iericho uicina teneret, (bē
 Natorum genitrix Zebedei accessit ad illum,
 Nomine quam sūeto Salomen dixere propinqui,
 Adduxitq; duos charissima pignora natos,
 Maiorem dextra Iacobum, leuāq; Iohannem,
 Quos Dominus nuper piscandi à munere ductos,
 Ad sua mutata consortia mente uocarat.
 Protinus ante pedes procumbit mater Iesu,
 Deposceus aliquod pro charo pignore donum.
 Ad quam sic placido Christus sermone profatur:
 Munera dic Salome pro natis qualia poscas?
 Aede tuum uotum, prompta est tibi nostra uolūtas.
 Illa refert: Vnum cupio uenerande Magister,
 Hunc natis prestare meis digneris honorem,
 Ut teneant tecum celestis culmina Regni,
 Alter q; à dextra sedeant alterq; sinistra.
 Talibus auditis contrā respondit Iesus:
 Ah Salome nescis quam non tibi debita poscas
 Munera, nec nostrum est concedere talia uobis.
 Utiliora tuæ soboli quim dona requiris?
 Si tamen hūc calicem uos mecum haurire potestis,
 Qui mihi restat adhuc uentura sorte bibendus,
 Communi ue libet mecum Baptismate mergi.

R 3 Respon

E V A N G E L I A

Respondent mater (uolumus) natiq; Magister,
 Protinus hinc illos sic rursus affatur Iesus:
 Vos equidem calicem, quo proluar ipse, bibetis,
 Atq; meo uobis dabitur Baptismate tingi,
 Nec deerit tandem caelestis portio Regni.
 Sed mihi quod dextra cupitis laeuag; sedere,
 Hoc precibus uestris non est concedere nostrum,
 Sed manet aeternum Patrem penes ista potestas:
 Talia concedet qui dona ferentibus illis,
 Munus ad hoc prima quos legit origine mundi.
 Haec ubi fatus erat, Salomen cum prole reliquit,
 Hierichontae succedens moenibus urbis.
 Et iam fama decem reliquorum uenit ad aures,
 Protinus hoc animo factum indignante tulerunt,
 Ausos nempe duos exposcere talia fratres
 Cum genetrice sua, quae si tribuenda fuissent,
 Non minus à domino sese quoq; ferre deceret,
 Vtpote qui simili Christum uirtute secuti
 Per uarios casus atq; aspera cuncta fuissent.
 Talia sed Christus cum pectore sensit iniquo
 Voluere discipulos, ad se mox conuocat omnes,
 Eximat ut caecis errorem mentibus istum.
 Incipiensq; loqui, tali sermone profatur:
 Scitis & à nobis iam dudum audistis amici,

Quo

FESTIVALIA.

Quod Proceres Mundi regnent, commissa potestas
Est quibus Imperij, mundanaq; regna gubernent,
Vnde etiam Domini subiecta à plebe uocantur,
Atq; illis magni meritò tribuuntur honores:
At uos non simili sceptrum ratione geretis,
Conuenit officio non ista potentia uestro,
Sed quicumq; cupit uestri gregis esse supremus,
Hunc seruire decet reliquis, fieriq; ministrum:
Et qui præcipuum uestro cupit agmine dici,
Infimus ille prius fiat, reliquisq; ministret,
Redditus ex Domino demisso pectore seruus.
Sic hominis Natum celo uerisse uidetis,
Non ut subiectos habeat sibi in orbe ministros,
A quibus accipiat magnum prælatum honorem,
Ipse sed ut tenui faciat se forte ministrum,
Atq; alijs studio curaq; inseruiat omni,
Pro quibus amissæ deponet munera uitæ,
Consulat ut passa multorum morte saluti,
Efficiatq; hominis peccati labe redemptos,
Hoc uos exemplum domini seruare minores,
Si cupitis ueri mihi nominis esse ministri,
Non alio calum dabitur contingere pacto.

IN FESTO VINCVLORVM PETRI APOSTOLI.

Euange. ex Actorum Cap. XII.

R 4 ARGV-